

стритъ, налѣво дипломатическата ложа (предъ нея червена трибуна), въ заднитѣ жгли отъ дветѣ страни на трона въ рѣзба дворцовата ложа и ложата за чиновницитѣ. Азъ бѣхъ въ тази последната. Бурмовъ прочете писмото, изпратено му отъ Народното събрание, незабавно да произведе избори въ Севлиево, гдето населението не искало да гласува (6 представители), ако не се освободятъ нѣколко затворени граждани. Той ясно изложи правата на Народното събрание и правата на изпълнителната властъ, на министерството; Народното събрание не може, каза той, да даде каквато и да е заповѣдь ни на единъ губернаторъ, началникъ или приставъ. Князътъ е, който съ „указъ“ назначава изборитѣ, а не Народното събрание. Бурмовъ говори полека, спокойно, но ясно; безъ риторика. Говори и Грековъ, и Славейковъ и други, Стамбуловъ и т. н. Изцѣло взето много спокойно (представлявахъ си разискванията като нѣкое диво крещене и псуване) и нар. представители седѣха тихо и спокойно по мѣстата си. Ала грозна безплодность, минаха 4 часа и нищо. Der Eindruck ganz jähterlich [много тжжно впечатление]. Начовичъ, министъръ

Григоръ Начовичъ

на финансирѣ, въ време на заседанието дойде и седна при мене въ ложата; малко се е измѣнилъ — не бѣхъ го виждалъ отъ 1874 г. Около 5 ч. се сѣтихъ, че не съмъ още обѣдвалъ. Стоиловъ (избранъ билъ за нар. представителъ, но понехе нѣмалъ законната възраст, не приелъ), който бѣше заетъ въ разговоръ съ полковникъ Кесяковъ, и Горбановъ дойдоха съ мене въ хотелъ „Петербургъ“. Следъ това въ Радаковата сладкарница пихъ кафе съ Горбанова; тамъ бѣха Анвъ, свищовски народенъ представителъ,

познатъ ми отъ Виена (говори нѣмски като виенскитѣ евреи), търновскитѣ губернаторъ д-ръ Минчо Цачевъ и Гораовъ (пита ме за Неволѣ, Челаковски и други пражки колеги). Отъ тукъ отидохъ на телеграфа, изпратихъ телеграмъ на баща си въ Виена. Между това Народното събрание се рѣше разотишло. Срегнахъ се съ министритѣ въ градината редъ двореца, Бурмовъ, Балабановъ, Начовичъ, Стоиловъ. Съ хамали евреи нѣщата ми бѣха пренесени отъ „хтела“ (2 $\frac{1}{2}$ франка дневно поиска за тази дупка хотелджията евреинъ) у Горбанова. Тамъ вечерята бѣше Муромцевъ, трънки началникъ, руснакъ, служилъ въ Русия и въ Сърбия въ войската, приветливъ човѣкъ, много пропжтувалъ, неоцеимъ за своитѣ приятелски отношения съ сръбскитѣ власти въ Трънь, по-рано е билъ въ Елена началникъ. — Надвечеръ 3 минута